

Տ Ա Ր Ե Դ Ա Ր Ձ

Վեհաշնորհ Հայրապետին

Մեծի Տանն Կիլիկիայ

Տ. Տ. Գաբրիել Ա. Կաթողիկոսին,

Որդիական յարգանքով

Կ'ալեկոծէր կեանքի խորհուրդն իմ հոգին
Ու կը մըզէր զկյա որոնել՝ անվարան՝
Նոր ուղի մը, որուն անհաս բարձունքին
Կեանքն առնուլ դառնար անշէջ մէկ խորան:

Ու բեռնաւոր՝ խըրտոնեղովն իմաստնոց,
Փորձառութեամբն ալ քառասուն տարիքիս,
Ես հասցի Ովկէանին անդնդոց
Վըրայէն դէպ ի նոր Աշխարհն անհամգիտս:

Տուպն Հովուական, գոր ըստացայ, ծերադիր,
Ծերունագարդ Վեհին ձեռէն ես դողդոջ,
Վերակլորկնուած խախտու դարձուց պարտադիր՝
Անշէջ խորան մը դարձնել կեանքս ամբողջ:

Ու զօրացած կուռ հաւատով մեր նախնեաց՝
Ես մահ ձկայ Արեւելէն Արեւմուտք,
Ամէն երգ ու ազօրքէ վերջ առ Աստուած՝
Քարոզելով սեր հայրենեաց իբրեւ տուրք:

**

Տարեդարձի իրիկունով այս վրձմբ,
Մեծակեացի խորցիս մէջ, արդ, մէն-մեծակ,

Մինչ տասնամեայ յուշերս ես կը քրքրեմ,
Յանկարծ, յուզում մը կը հանկէ սիրտս համակ:

Որովհետեւ Աստուած օժտած էր թէւ
Ձիւ այլազան կարողութեամբ, բայց, բարե՛,
Ձէի կրցած անհաւատին հոգւոյն թեւ
Տալ, որ նախընտրէ ան կարեւոր գերբ բազէ:

**

«Մի՛ վրդովուիր, ա՛վ մեծակեաց, ա՛վ է որ
Անհաւատին անշէջ հաւատք մերշնչել
Կրցեր է՝ միշտ՝ պատմութեան մէջ դարձաւոր՝
Աստուած միայն կրնայ ստեղծել ոչընչէն:»

Ձայն մը բարի արձագանգեց հոգւոյս մէջ
Եւ պարտութեան խաղաղութեամբ զայն կըրկին,
Մինչ, ծըմբադիր, ես ուխտեցի որ անշէջ,
Խորան դառնայ կեանքս անհաս բարձունքին:

Լուս Ամենիւրս

ՂԵՒՈՂԻ ՎԱՐԴԱՊԵՏ